

"Mijn naam is Mylie," antwoordt de meeuw.

"Dus Coco, jij bent op zoek naar avontuur hier in de haven? Hier is hier genoeg te zien hoor! En als je honger hebt pik je een visje."

Mijn ogen beginnen te glinsteren bij het horen van het woordje vis.

"Kijk kijk, iemand heeft honger" klinkt de stem van Mylie.

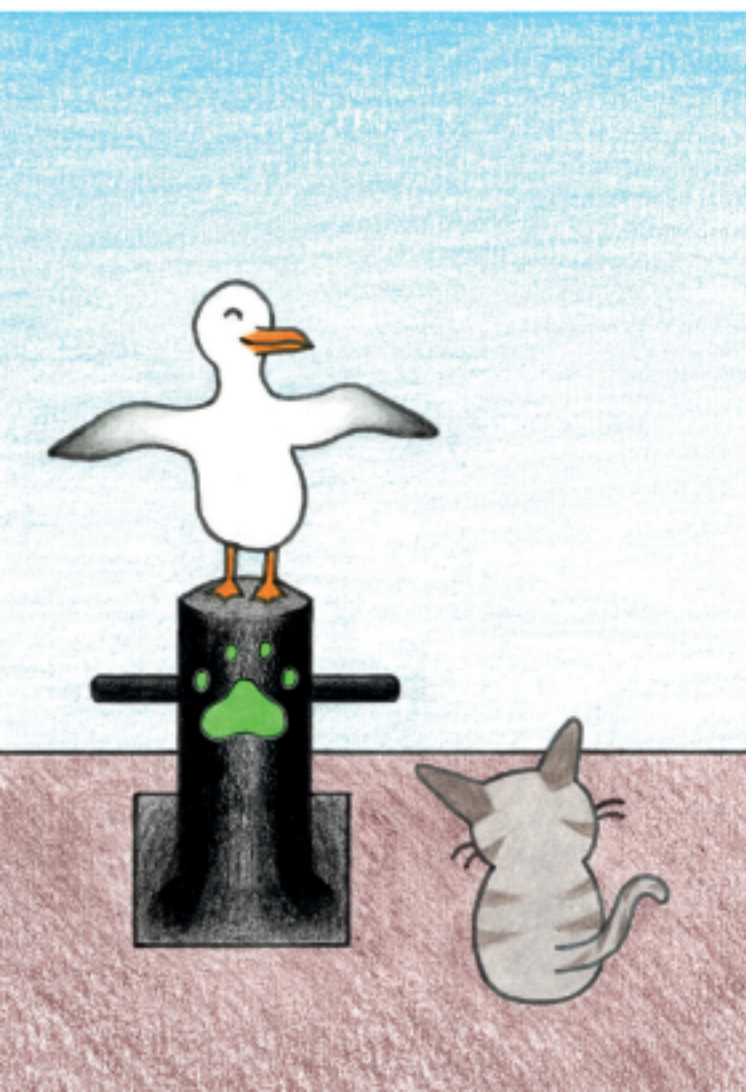
"Kom maar mee Coco, wij gaan samen een maaltje voor jou vangen."

"Kijk, daar bij dat schip moeten we zijn." Ik sluip langzaam achter Mylie aan.

"Bij het schip zijn allemaal mensen bezig met vis. We moeten zorgen dat ze ons niet zien. Als ze weglopen rennen we snel het schip op."

Voorzichtig kijken we om het hoekje, schuilend achter de auto's.

Na een paar minuten is het zover: "Rennen! Vis we komen eraan" gilt Mylie. Voordat ik het beseft zijn we aan boord van het schip. Mylie en ik pakken allebei een vis en rennen terug aan wal. Giechelend eten we samen ons visje op.

"Mylie, dit was geweldig en zo spannend! Dank je wel!"

"Geen dank Coco. Jij gaat nog veel meer gave avonturen beleven, dat weet ik zeker."

"Dat hoop ik wel. Ik ga niet meer terug naar dat asiel, of ze me nou zoeken of niet."

Ineens zie ik een angstige blik in Mylies ogen. Achter mij hoor ik: "Een kat en een meeuw, jaag ze weg!"

"Coco maak dat je weg komt! Snel!," roept Mylie.

"Nee, maar jij..."

"Rennen Coco, ik kan vliegen." gilt Mylie. "Dag Coco!"

"Dag Mylie!," zeg ik al rennend.

Uit paniek ren ik vol een vrachtwagen in.

Ik stoot mijn kop keihard tegen de ingeladen dozen aan.

"Auw!" Ik moet weg hier.

"Kom op Coco, denk na!"

Drie, twee, een, rennen!

"He, een kat, hoe kan dat nou?!", hoor ik de chauffeur nog zeggen.

Rennend wurm ik mij door de mensenmassa heen. Wat een drukte, het lijkt wel een stad hier met veel mensen, winkels en verkeer.

Ik besluit door te rennen tot het wat rustiger is.

Vermoeid stop ik even later met rennen.

Misschien had ik dit niet moeten doen, weglopen uit het asiel.

Ik voel mij heel bang en alleen.

"Blaf blaf!"

Ik schrik op uit mijn gedachten en zie een grote hond aan de lijn naar mij blaffen.

Snel ga ik ervan door.

Hè hè, hier ben ik veilig.

"Tuut!," klinkt het ineens. Ik zie de deuren dicht gaan.

Ach nee, waar ben ik nu beland!?

Ik kijk om mij heen, er zitten allemaal mensen.

"Kijk mama, een kat in de tram!" Er komt een kind op mij afgelopen. De tram stopt en ik hoor de deuren weer open gaan.

Ik ren snel de tram weer uit, de straat over en zo het park in.